

Bora Ćosić, rođen 1932. u Zagrebu, živio je prvo u Kraljevini Jugoslaviji, zatim jako dugo u poratnoj Titovoj republici. U djetinjstvu je izdržao njemačku okupaciju Beograda (1941-1944), za onu drugu, srpskog nacionalizma, početkom devedesetih godina, nije imao volje, našao se u dobrovoljnom progonstvu. Danas živi u Berlinu.

U tom dugom razdoblju bavio se uglavnom pisanjem, ostalo je u njegovom životu zanemarivo. U ranoj mladosti prevodio je pjesnike ruskog futurizma, Majakovskog i Hlebnikova, pisao je filmske dijaloge, a najviše je proizvodio romane i knjige eseja, ukupno oko pedeset. Nekoliko njegovih prvih romana kritika smatra „nadrealističkima“. Međutim, reputaciju stiće jednom sasvim drugačijom knjigom, *Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji* (1970). Tu se pojavljuje nekakav stil burleske, slično američkim komedijama dvadesetih ili tridesetih godina.

Kako se njegov marksizam ticao braće Marx, imao je problema sa cenzorima mekog jugoslavenskog socijalizma. Na početku balkanskih ratova piše *Dnevnik apatrida* (1993), potom objavljuje još dvadesetak knjiga, također apatridskih. U zadnje vrijeme objavljuje poeziju, kaže da je s pisaćeg stroja prešao na kompjuter.